

ระวัง “โรคแอนแทรคโนส” ในมะม่วง

ลักษณะการเข้าทำลาย

แอนแทรคโนส (เชื้อรา *Colletotrichum gloeosporioides*)
เชื้อสาเหตุโรคเข้าทำลายพืชได้ในทุกระยะการเจริญเติบโต โดยมีลักษณะอาการ
ดังนี้ - อาการที่ใบ ใบอ่อนพบจุดฉ่ำน้ำ ต่อมาเปลี่ยนเป็นแผลสีน้ำตาลดำ
หากอาการรุนแรงแผลจะขยายตัวอย่างรวดเร็วติดต่อกันทั้งผืนใบ ทำให้ใบบิด
เบี้ยวเสียรูปทรงยอดอ่อนเหี่ยวและดำ ส่วนใบแก่พบแผลรูปร่างค่อนข้างเหลี่ยม
หากอาการรุนแรงแผลจะทะลุเป็นรู
- อาการที่ช่อดอก พบจุดหรือขีดสีน้ำตาลแดงเล็ก ๆ บนก้านช่อดอก ต่อมา
แผลขยายใหญ่ หากมีความชื้นสูงจะพบเมือกสีส้ม ซึ่งเป็นกลุ่มสปอร์ของเชื้อรา
สาเหตุโรคอยู่ที่บริเวณแผลทำให้ช่อดอกเหี่ยวแห้งดอกหลุดร่วงก่อนติดผล
- อาการที่ผลอ่อน พบจุดแผลสีน้ำตาลดำ ถ้าสภาพแวดล้อมเหมาะสมผลที่
ถูกทำลายจะเป็นสีดำและหลุดร่วงก่อนกำหนด ในบางครั้งเชื้อสาเหตุโรคเข้า
ทำลายแบบแฝงในผลอ่อน โดยไม่แสดงอาการของโรคแต่จะแสดงอาการของ
โรคเมื่อผลสุกและอาการรุนแรงมากขึ้นตามความสุกของผล
- อาการที่ผลแก่หรือผลสุกหลังเก็บเกี่ยว พบจุดแผลสีดำเล็ก ๆ ต่อมาแผล
ขยายลุกลามและยุบตัวลง ถ้ามีหลายแผลขยายมาติดกันขนาดของแผลจะกว้าง
ขึ้นและยุบตัวเป็นแอ่งนูนทำให้เน่าทั้งผล บางครั้งพบเมือกสีส้มซึ่งเป็นกลุ่ม
สปอร์ของเชื้อราสาเหตุโรคอยู่ที่บริเวณแผล

การป้องกันกำจัด

1. หมั่นตรวจแปลงปลูกอย่างสม่ำเสมอ เมื่อพบพืชเริ่มมีอาการของโรค ตัดแต่งและเก็บส่วนที่เป็นโรค นำไปทำลาย
นอกแปลงปลูก เพื่อลดปริมาณเชื้อสาเหตุโรค
 2. กำจัดวัชพืชรอบโคนต้น เพื่อลดความชื้นในทรงพุ่ม
 3. ควบคุมปริมาณธาตุอาหารให้เหมาะสม ไม่ควรใส่ปุ๋ยไนโตรเจนมากเกินไป
 4. แหล่งปลูกที่พบการระบาดของโรคเป็นประจำ ในช่วงที่มะม่วงแตกใบอ่อน เริ่มแทงช่อดอก และหลังติดผลอ่อน
ควรพ่นด้วยสารป้องกันกำจัดโรคพืช เช่น แมนโคเซบ 80% WP อัตรา 50 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ
อะซอกซิสโตรบิน 25% SC อัตรา 10 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ โพรคลอราซ 45% EC อัตรา 15 มิลลิลิตรต่อน้ำ
20 ลิตร พ่นทุก 7 - 10 วัน
 5. หลังการเก็บเกี่ยวผลผลิต ควรตัดแต่งกิ่งเพื่อให้ทรงพุ่มโปร่ง โดยเฉพาะกิ่งที่เป็นโรค และเก็บส่วนที่เป็นโรค นำไป
ทำลายนอกแปลงปลูก เพื่อไม่ให้แหล่งสะสมของโรคในฤดูกาลผลิตต่อไป
- **** ควรหลีกเลี่ยงการพ่นสารป้องกันกำจัดโรคพืช ในช่วงดอกบาน เพื่อป้องกันผลกระทบต่อการผสมเกสรของพืช

ระวัง “โรคราแป้ง” ในมะม่วง

ลักษณะอาการ

รับมือโรคราแป้ง (เชื้อรา *Oidium mangiferae*)

อาการที่ช่อดอก พบเชื้อรา มีลักษณะเป็นผงสีขาว คล้ายแป้งขึ้นฟูตามก้านช่อดอก ก้านดอกย่อยและดอก ดอกมีลักษณะห้ำเป็นสีน้ำตาลอ่อน ต่อมาเปลี่ยนเป็นสีดำแห้งและหลุดร่วง บางครั้งเหลือแต่ก้าน ช่อดอกมีสีเข้มกว่าปกติ ไม่ติดผล หากติดผลจะได้ผลที่มีขนาดเล็ก ไม่สมบูรณ์ และหลุดร่วงง่าย

อาการที่ใบ เริ่มแรกเป็นจุดแผลสีค่อนข้างซีดเหลือง พบเชื้อรา มีลักษณะเป็นผงสีขาวคล้ายแป้งขึ้นปกคลุมผิวใบ หากอาการรุนแรงแผลจะเปลี่ยนเป็นสีน้ำตาลเทา และใบบิดเบี้ยวผิดปกติ

การป้องกันกำจัด

ในช่วงที่มะม่วงแทงช่อดอก และสภาพอากาศเย็น ควรหมั่นตรวจแปลงปลูกอย่างสม่ำเสมอ เมื่อพบอาการของโรค พ่นด้วยสารป้องกันกำจัดโรคพืช เช่น

- คาร์เบนดาซิม 50% SC อัตรา 10 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ
- เบโนมิล 50% WP อัตรา 6 - 10 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ
- ไตรฟลอกซีสโตรบิน 50% WG อัตรา 5 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ
- ซิลเฟอร์ 80% WG อัตรา 20 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ซิลเฟอร์ 80% WP อัตรา 20 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร ทุก 7 วัน

**** สารซิลเฟอร์ ไม่ควรพ่นในสภาพอากาศร้อน หรือมีแดดจัด เพราะอาจจะทำให้พืชเกิดอาการไหม้

รับมือโรคราสนิมขาวในผักบุ้งจีน

ลักษณะอาการ

พบจุดสีเหลืองซีดที่ด้านบนของใบ เมื่อพลิกดูใต้ใบจะเห็นเป็นตุ่มนูนสีขาวขนาดเล็ก ซึ่งเป็นส่วนของเชื้อรา ต่อมาตุ่มนูนจะขยายใหญ่ หากมีหลายตุ่มขยายมาชนกัน จะเห็นเป็นปื้นสีขาวขนาดใหญ่ ทำให้ใบบิดเบี้ยวหรือเป็นคลื่นไม่เรียบ ใบเปลี่ยนเป็นสีเหลือง และร่วงบางครั้งพบ อาการของโรคที่ก้านใบและลำต้น

การป้องกันกำจัด

1. ก่อนปลูกควรไถพลิกกลับหน้าดิน ตากแดดทิ้งไว้ระยะหนึ่งและใส่ปุ๋ยมูลวัวเพื่อปรับสภาพดิน
2. คลุกเมล็ดก่อนปลูกด้วยสารเมทาแลกซิล 35% DS อัตรา 7 กรัมต่อเมล็ดพันธุ์ 1 กิโลกรัม
3. ไม่หว่านผักบุ้งแน่นเกินไป เพราะจะทำให้มีความชื้นสูงและไม่ควรให้น้ำจนขึ้นแฉะเกินไป
4. ตรวจสอบแปลงปลูกสม่ำเสมอ โดยเฉพาะใบล่างๆ เมื่อพบพืชเริ่มแสดงอาการของโรคตัดส่วนที่เป็นโรค หรือถอนต้นนำไปทำลายนอกแปลงปลูกแล้วพ่น ด้วยสารแมนโคเซบ+เมทาแลกซิล-เอ็ม 64%+4% WG อัตรา 30 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ไซยาโซฟามิด 40% SC อัตรา 6 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ไชมอกซานิล + แมนโคเซบ 8%+64% WP อัตรา 30 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ เมทาแลกซิล 25% WP อัตรา 20 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ แมนโคเซบ 80% WP อัตรา 20- 30 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร พ่นให้ทั่ว โดยเฉพาะบริเวณด้านใต้ใบพ่นซ้ำทุก 5 - 7 วัน และควรหยุดพ่นก่อนเก็บเกี่ยวอย่างน้อย 7 วัน
5. หลังการเก็บเกี่ยว ควรนำเศษซากพืชไป ทำลายนอกแปลงปลูก
6. ในแปลงที่พบโรคระบาด ควรปลูกพืชชนิดอื่นหมุนเวียน

